

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 26. apríla 2012 *

„Smernica 2006/126/ES — Vzájomné uznávanie vodičských preukazov — Odmietnutie členského štátu uznať osobu, ktorej bol na jeho území odňatý vodičský preukaz, platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom“

Vo veci C-419/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Nemecko) zo 16. augusta 2010 a doručený Súdnemu dvoru 23. augusta 2010, ktorý súvisí s konaním:

Wolfgang Hofmann

proti

Freistaat Bayern,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia U. Löhmus, A. Rosas (spravodajca), A. Ó Caoimh a A. Arabadžiev,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 28. septembra 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- W. Hofmann, v zastúpení: W. Säftel, Rechtsanwalt,
- Freistaat Bayern, v zastúpení: M. Niese, Oberlandesanwalt pri Freistaat Bayern,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a N. Graf Vitzthum, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Braun a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. novembra 2011,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 ods. 1 a článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 403, s. 18).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi W. Hofmannom, nemeckým štátnym príslušníkom, ktorý je držiteľom vodičského preukazu vydaného v Českej republike, a Freistaat Bayern, ktorého predmetom bolo rozhodnutie odopierajúce W. Hofmannovi právo používať svoj vodičský preukaz na území Spolkovej republiky Nemecko.

Právny rámec

Právna úprava Únie

- 3 Podľa odôvodnenia 2 smernice 2006/126:
„Predpisy o vodičských preukazoch sú základnými prvkami spoločnej dopravnej politiky, prispievajú k zlepšeniu bezpečnosti cestnej premávky a uľahčujú voľný pohyb osôb usadzujúcich sa v inom členskom štáte ako v štáte, v ktorom bol vydaný vodičský preukaz. Vzhľadom na význam jednotlivých dopravných prostriedkov držba vodičského preukazu riadne uznaného v hostiteľskom členskom štáte podporí voľný pohyb osôb a slobodu usadiť sa. ...“
- 4 V zmysle odôvodnenia 8 tejto smernice by sa z dôvodu bezpečnosti cestnej premávky mali ustanoviť minimálne požiadavky na vydanie vodičského preukazu.
- 5 Odôvodnenie 15 danej smernice znie:
„Z dôvodu bezpečnosti cestnej premávky by členské štáty mali byť schopné uplatňovať svoje vnútroštátne ustanovenia o odobratí, pozastavení, obnovení a zrušení vodičských preukazov všetkým držiteľom vodičských preukazov, ktorí nadobudli obvyklé bydlisko na ich území.“
- 6 Podľa článku 2 ods. 1 smernice 2006/126 „sa vodičské preukazy vydané členskými štátmi vzájomne uznávajú“.
- 7 Článok 7 ods. 1 a 5 tejto smernice stanovuje:
„1. Vodičské preukazy sa vydajú len žiadateľom,
 - a) ktorí zložili skúšku zručností a správania a teoretickú skúšku a ktorí spĺňajú podmienky zdravotnej spôsobilosti v súlade s ustanoveniami príloh II a III;
 - ...
 - e) ktorí majú obvyklé bydlisko na území členského štátu vydávajúceho vodičský preukaz, alebo môžu poskytnúť dôkaz, že tam študujú aspoň šesť mesiacov.
 - ...
5.
 - a) Žiadna osoba nesmie byť držiteľom viac ako jedného vodičského preukazu.

- b) Členský štát odmietne vydať vodičský preukaz, ak zistí, že žiadateľ už je držiteľom vodičského preukazu.
- c) Členské štáty prijímú potrebné opatrenia v súlade s písmenom b). Potrebnými opatreniami, pokiaľ ide o vydanie, náhradu, obnovenie alebo výmenu vodičského preukazu, je overenie u iných členských štátov, ak existuje dôvodné podozrenie, že žiadateľ už je držiteľom iného vodičského preukazu.
- d) Členské štáty na uľahčenie kontrol v súlade s písmenom b) využijú sieť vodičských preukazov EÚ po jej uvedení do prevádzky.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 2, členské štáty, ktoré vydávajú vodičský preukaz, musia venovať zvýšené úsilie na zabezpečenie toho, aby osoba splňala požiadavky uvedené v odseku 1 tohto článku a uplatňujú svoje vnútroštátne ustanovenia na zrušenie alebo odobratie práva viesť vozidlo, ak sa potvrdí, že vodičský preukaz bol vydaný bez splnenia týchto požiadaviek.“

- 8 Článok 11 ods. 4 smernice 2006/126 znie:

„Členský štát odmietne vydať vodičský preukaz žiadateľovi, ktorého vodičský preukaz bol obmedzený, pozastavený alebo odobratý v inom členskom štáte.

Členský štát odmietne uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej vodičský preukaz je obmedzený, pozastavený alebo odobratý na území tohoto štátu.

Členský štát môže tiež odmietnuť vydať vodičský preukaz žiadateľovi, ktorého vodičský preukaz je zrušený v inom členskom štáte.“

- 9 Článok 13 tejto smernice stanovuje:

„1. Členské štáty so súhlasom Komisie zavedú rovnocennosť medzi skupinami vodičských preukazov vydaných pred vykonávaním tejto smernice a skupinami, ktoré sú vymedzené v článku 4.

Po porade s Komisiou môžu členské štáty vykonať vo vnútroštátnych právnych predpisoch také úpravy, ktoré sú nevyhnutné na účely vykonávania ustanovení článku 11 ods. 4, 5 a 6.

2. Oprávnenie viesť vozidlo udelené pred 19. januárom 2013 sa nezruší, ani sa nebude posudzovať podľa ustanovení tejto smernice.“

- 10 Článok 15 uvedenej smernice znie:

„Členské štáty si navzájom pomáhajú pri vykonávaní tejto smernice a vymieňajú si informácie o vodičských preukazoch, ktoré vydali, vymenili, nahradili, obnovili alebo zrušili. Členské štáty využijú na tieto účely sieť vodičských preukazov EÚ po jej uvedení do prevádzky.“

- 11 Článok 16 ods. 1 a 2 rovnakej smernice uvádza:

„1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do 19. januára 2011 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 ods. 1, článkom 3, článkom 4 ods. 1, 2, 3 a 4 písm. b) až k), článkom 6 ods. 1, 2 písm. a), c), d) a e), článkom 7 ods. 1 písm. b), c) a d), ods. 2, 3 a 5, článkom 8, článkom 10, článkom 13, článkom 14, článkom 15 a prílohou I bod 2, prílohou II bod 5.2 o skupinách A1, A2 a A a prílohami IV, V a VI. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

2. Tieto ustanovenia sa uplatňujú od 19. januára 2013.“

12 Článok 17 prvý odsek smernice 2006/126 stanovuje:

„Smernica [Rady] 91/439/EHS [z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch (Ú. v. ES L 237, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 317)] sa zrušuje s účinnosťou od 19. januára 2013 bez toho, aby by boli dotknuté povinnosti členských štátov v súvislosti s lehotami na transpozíciu uvedenej smernice do vnútroštátneho práva, ktoré sú uvedené v časti B prílohy VII.“

13 Článok 18 smernice 2006/126 znie:

„Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 2 ods. 1, článok 5, článok 6 ods. 2 písm. b), článok 7 ods. 1 písm. a), článok 9, článok 11 ods. 1, 3, 4, 5 a 6, článok 12 a prílohy I, II a III sa uplatňujú od 19. januára 2009.“

14 Podľa článku 1 ods. 2 smernice 91/439 „sa vodičské preukazy vydané členskými štátmi vzájomne uznávajú“.

15 Článok 7 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„1. Vodičské preukazy sa okrem toho vydajú len tým žiadateľom:

- a) ktorí zložili testy zručnosti a chovania a teoretické testy a ktorí sú zdravotne spôsobilí, v súlade s ustanoveniami prílohy II a III;
- b) ktorí majú zvyčajné bydlisko na území členského štátu vydávajúceho preukaz, alebo môžu poskytnúť dôkaz, že tam študovali po dobu aspoň šiestich mesiacov.“

16 Článok 8 ods. 2 a 4 uvedenej smernice uvádza:

„2. Pokiaľ zásada teritoriality právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície neustanovuje inak, členské štáty, v ktorých má držiteľ svoje zvyčajné bydlisko, môžu uplatniť svoje vnútroštátne opatrenia na obmedzenie, prerušenie, odobratie alebo zrušenie vodičského oprávnenia držiteľovi vodičského preukazu vydaného iným členským štátom a ak je nevyhnutné vymeniť preukaz pre tento účel.

...

4. Členský štát môže odmietnuť uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorá na území predošlého členského štátu podlieha opatreniam uvedeným v odseku 2.

Členský štát môže podobne odmietnuť vydať vodičský preukaz žiadateľovi, ktorý podlieha takým opatreniam v inom členskom štáte.“

Vnútroštátna právna úprava

- 17 § 28 ods. 1 prvá veta nariadenia o prístupe osôb k cestnej premávke [Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (Fahrerlaubnis-Verordnung)] z 18. augusta 1998 (BGBl. 1998 I, s. 2214) v znení nariadenia zo 7. januára 2009 (BGBl. 2009 I, s. 29) stanovuje:

„Držitelia platného vodičského preukazu [Európskej únie] alebo [Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP)], ktorí majú obvyklé bydlisko v zmysle § 7 ods. 1 alebo 2 v Nemecku, sú oprávnení – s výnimkou obmedzení podľa odsekov 2 až 4 – viesť v tuzemsku motorové vozidlo v rozsahu svojho vodičského oprávnenia. ...“

- 18 § 28 ods. 4 uvedeného nariadenia uvádza:

„Vodičské oprávnenie uvedené v odseku 1 neplatí pre držiteľov vodičského oprávnenia [Únie] alebo EHP,

...

(3) ktorým bol vodičský preukaz v Nemecku predbežne alebo právoplatne odňatý súdom alebo s okamžitou vykonateľnosťou či právoplatne odňatý správnym orgánom, alebo ktorým bola žiadosť o vydanie vodičského preukazu právoplatne zamietnutá, alebo ktorým sa vodičský preukaz neodňal len preto, lebo sa ho medzitým vzdali;

...

V prípadoch prvej vety bodu 2 a 3 môže príslušný orgán vydať správny akt o chýbajúcom vodičskom oprávnení. Prvá veta body 3 a 4 sa použije, len ak sú tam uvedené opatrenia zapísané v centrálnom dopravnom registri a neboli v zmysle § 29 zákona o cestnej premávke (Straßenverkehrsgesetz) vyškrtnuté.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 19 Právoplatným trestným rozkazom Amtsgericht Memmingen (Okresný súd Memmingen) z 8. mája 2007 bol W. Hofmannovi uložený peňažný trest z dôvodu jazdy pod vplyvom alkoholu. Zároveň mu bol odňatý vodičský preukaz a udelený zákaz žiadať o vydanie nového vodičského preukazu počas 15. mesiacov, t. j. do 7. augusta 2008. Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru v tejto súvislosti vyplýva, že po uplynutí zákazu a pred vrátením vodičského preukazu mal W. Hofmann požiadať o vydanie nového vodičského preukazu príslušný nemecký orgán, ktorého úlohou bolo rozhodnúť, či je potrebné podmieniť vrátenie vodičského preukazu vykonaním novej vodičskej skúšky, ktorá by umožnila stanoviť, či je dotknutý schopný viesť motorové vozidlo, alebo vykonaním povinného lekársko-psychologického posudku, ktorým by sa zistila jeho spôsobilosť na vedenie motorového vozidla.
- 20 Pri dopravnej kontrole 17. marca 2009 nemecké orgány zistili, že W. Hofmann je držiteľom českého vodičského preukazu, ktorý bol vydaný 19. januára 2009 a v ktorom je ako bydlisko držiteľa uvedená obec Lažany (Česká republika). Pri ďalšej dopravnej kontrole 25. marca 2009 bol tento vodičský preukaz nemeckou políciou zadržaný. Daný vodičský preukaz bol odoslaný nemeckému orgánu príslušnému pre vydávanie vodičských preukazov.
- 21 Listom z 20. apríla 2009 tento orgán oznámil W. Hofmannovi, že jeho český vodičský preukaz ho neoprávňuje viesť motorové vozidlo na území Nemecka. V prípade, ak nesúhlasí s uvedením poznámky o zákaze vo vodičskom preukaze, bude vydané deklaratórne rozhodnutie.

- 22 Keďže W. Hofmann odmietol uvedenie tejto poznámky, daný orgán rozhodnutím z 15. júla 2009 konštatoval, že český vodičský preukaz neoprávňuje dotknutého viesť motorové vozidlá na území Nemecka, a nariadil, aby sa na českom vodičskom preukaze vyznačila jeho neplatnosť na území Nemecka.
- 23 Dňa 13. augusta 2009 podal W. Hofmann žalobu na Verwaltungsgericht Augsburg (Správny súd Augsburg), v ktorej navrhoval zrušenie tohto rozhodnutia.
- 24 Rozsudkom z 11. decembra 2009 tento vnútroštátny súd žalobu zamietol. Zásada vzájomného uznávania vodičských preukazov nie je v rozpore s vyhlásením o chýbajúcom oprávnení W. Hofmanna používať v Nemecku svoj český vodičský preukaz v rozsahu, v akom sa článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 odchyľuje od článku 2 ods. 1 uvedenej smernice. Článok 11 ods. 4 druhý pododsek sa nemá v súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie vyplývajúcou z rozsudkov z 26. júna 2008, Wiedemann a Funk (C-329/06 a C-343/06, Zb. s. I-4653), a Zerche a i. (C-334/06 až C-336/06, Zb. s. I-4691), ktorá existuje k článku 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439, vykladať reštriktívne. Striktné odmietnutie uznania platnosti vodičského preukazu, ktoré článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 nariaďuje za v ňom stanovených podmienok, nie je zlučiteľné s domnienkou o výnimkách možných na základe súdnych rozhodnutí. Účinný boj proti „turistike za vodičskými preukazmi“, ktorý predstavuje jeden z cieľov danej smernice, si však na vnútroštátnej úrovni vyžaduje také prísne predpisy upravujúce spôsobilosť na udelenie vodičského oprávnenia, ako sú predpisy existujúce v Nemecku, ktoré by po odobratí nemeckého vodičského preukazu nebolo možné obísť.
- 25 Vo svojom odvolaní, ktoré povolil Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (vyšší správny súd v Bavarsku), W. Hofmann v podstate žiada zrušiť rozsudok Verwaltungsgericht Augsburg a rozhodnutie orgánu príslušného pre vydanie vodičských preukazov z 15. júla 2009, pričom tvrdí, že predovšetkým si treba položiť otázku, či je článok 11 ods. 4 smernice 2006/126 uplatniteľný aj na zahraničné vodičské preukazy, ktoré boli vydané, ako je to v tomto prípade, 19. januára 2009 a neskôr. Až potom si treba položiť ďalšiu otázku, a to, či sa v predchádzajúcom bode tohto rozsudku uvedená judikatúra Súdneho dvora vzťahuje aj na ustanovenia tejto smernice, ktoré nadobudli účinnosť 19. januára 2009.
- 26 Bayerischer Verwaltungsgerichtshof vzhľadom na skutočnosť, že mal pochybnosti, či treba na článok 11 ods. 4 smernice 2006/126 aplikovať judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa článku 1 ods. 2 a článku 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126... vykladať v tom zmysle, že členský štát musí odmietnuť uznať na svojom území platnosť vodičského preukazu, ktorý vydal iný členský štát dotknutej osobe v čase, keď pre ňu neplatil nijaký zákaz vydania nového vodičského preukazu, pokiaľ sa jej vodičský preukaz odobral na území prvého uvedeného členského štátu a táto osoba mala v čase vydania vodičského preukazu zvyčajné bydlisko na území členského štátu, ktorý vydal vodičský preukaz?“

Konanie pred Súdnym dvorom

- 27 Listom, ktorý bol doručený Súdnemu dvoru 13. septembra 2011, vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, informoval Súdny dvor, že právoplatným rozsudkom Amtsgericht Memmingen z 5. apríla 2011 bol W. Hofmannovi odňatý vodičský preukaz a že vrátenie daného vodičského preukazu je vylúčené počas obdobia jedného roka a šiestich mesiacov. Podľa uvedeného vnútroštátneho súdu napriek tomu, že nie je nutné vysloviť sa ku konštatovaniu uvedenému v rozhodnutí orgánu príslušného pre vydanie vodičských preukazov z 15. júla 2009, podľa ktorého český vodičský preukaz neoprávňuje W. Hofmanna viesť motorové vozidlá na území Nemecka, je naďalej potrebné, aby Súdny dvor rozhodol o prejudiciálnej otázke.

28 Jednak totiž právny zástupca W. Hofmanna požaduje teraz v reakcii na trestné odsúdenie svojho klienta zmenu rozsudku Verwaltungsgericht Augsburg a vyhlásenie o protiprávnosti rozhodnutia z 15. júla 2009. Aby mohol vnútroštátny súd rozhodnúť, či bolo dané rozhodnutie protiprávne, je potrebné, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálnu otázku. Jednak konanie začaté W. Hofmannom je iba jedno z mnohých konaní, ktorých výsledok závisí od odpovede Súdneho dvora na túto otázku.

O prejudiciálnej otázke

29 Vnútroštátny súd sa svojou prejudiciálnou otázkou v podstate pýta, či sa článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 majú vykladať v tom zmysle, že členský štát je povinný, mimo obdobia zákazu vydania nového vodičského preukazu pre držiteľa vodičského preukazu, ktorý vydal iný členský štát a pri ktorom bola splnená podmienka bydliska na území iného štátu, odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu, ak jeho držiteľovi bol na území prvého členského štátu odobratý predchádzajúci vodičský preukaz.

Úvodné pripomienky

30 Na úvod je potrebné určiť, či článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sú uplatniteľné na skutkové okolnosti vo veci samej.

31 W. Hofmann zastáva názor, že z článku 16 ods. 2 a článku 13 ods. 2 smernice 2006/126, podľa ktorého oprávnenie viesť vozidlo udelené pred 19. januárom 2013 sa nezruší ani sa nebude posudzovať podľa ustanovení tejto smernice, vyplýva, že dátum nadobudnutia účinnosti článku 11 ods. 4 druhého pododseku tejto smernice je stanovený na 19. januára 2013.

32 Naopak, Európska komisia a nemecká vláda zastávajú názor, že článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sú uplatniteľné na skutkové okolnosti vo veci samej. Komisia predovšetkým zdôrazňuje, že táto smernica nadobudla účinnosť 19. januára 2007 a že v rámci tohto konania je rozhodujúcim prvkom vydanie českého vodičského preukazu 19. januára 2009. Nemecká vláda uvádza, že článok 13 ods. 2 uvedenej smernice nebráni uplatneniu článku 11 ods. 4 druhému pododseku rovnakej smernice o vodičských preukazoch vydaných pred 19. januárom 2013. Z toho predovšetkým vyplýva skutočnosť, že posledné uvedené ustanovenie je v zmysle článku 18 druhého pododseku smernice 2006/126 uplatniteľné od 19. januára 2009. Naopak, článok 13 tejto smernice je v súlade s článkom 16 ods. 1 a 2 uplatniteľný až od 19. januára 2013. Spolková republika Nemecko tiež okamžite neprebrala článok 13 ods. 2 uvedenej smernice.

33 V tejto súvislosti treba konštatovať, že hoci sa smernica 91/439 ruší až od 19. januára 2013, článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 smernice 2006/126 sú však uplatniteľné od 19. januára 2009 v súlade s článkom 18 druhým odsekom tejto smernice (pozri rozsudok z 1. marca 2012, Akyüz, C-467/10, bod 31).

34 Z vnútroštátneho rozhodnutia však vyplýva, že český vodičský preukaz W. Hofmanna, ktorý bol vydaný 19. januára 2009, bol nemeckou políciou zabavený 25. marca 2009 a že dotknutá osoba bola listom z 20. apríla 2009 nemeckým orgánom príslušným pre vydávanie vodičských preukazov informovaná, že daný vodičský preukaz ju neoprávňuje viesť motorové vozidlo v Nemecku. Následne uvedený orgán rozhodnutím z 15. júla 2009 nariadil, aby sa na českom vodičskom preukaze vyznačila jeho neplatnosť na území Nemecka.

35 Z toho vyplýva, že článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 smernice 2006/126 sú uplatniteľné *ratione temporis* na skutkové okolnosti vo veci samej.

- 36 Odôvodnenie W. Hofmanna, podľa ktorého článok 13 ods. 2 smernice 2006/126 bráni v podstate uplatneniu článku 11 ods. 4 druhému pododseku uvedenej smernice, tento záver nevytvára.
- 37 S výnimkou ustanovení uvedených v článku 18 druhom pododseku smernice 2006/126, ktorých súčasťou tvorí aj článok 11 ods. 4, ostatné ustanovenia tejto smernice a predovšetkým jej článok 13, sú totiž uplatniteľné v zmysle článku 17 prvého odseku uvedenej smernice až od 19. januára 2013.
- 38 Navyše, ako to uvádza nemecká vláda, ak sa má článok 13 ods. 2 smernice 2006/126 vykladať v tom zmysle, že vo všeobecnosti vodičský preukaz vydaný pred 19. januárom 2013 nemôže byť ani odobratý, ani podliehať akýmkoľvek obmedzeniam, nemožno potom uplatniť článok 11 ods. 4 tejto smernice, pre ktorý jej článok 18 druhý odsek výslovne stanovuje uplatnenie od 19. januára 2009.
- 39 V každom prípade, tak ako to rovnako pripomenula nemecká vláda, postavenie článku 13 v smernici 2006/126 dokazuje, že odsek 2 tohto článku 13 neodkazuje na obmedzenie, zadržanie alebo odobratie vodičského preukazu, ale jedine na oprávnenia získané na vedenie niektorých druhov osobných vozidiel.
- 40 Tak ako to uviedol generálny advokát v bode 35 svojich návrhov, smernica 2006/126 zavádza model jednotného vodičského preukazu Spoločenstva, ktorý má nahradiť rôzne vodičské preukazy existujúce v členských štátoch. Článok 4 danej smernice stanovuje a definuje rôzne kategórie vodičských preukazov, s ktorými každý členský štát, ktorý definoval svoje vlastné kategórie vodičských preukazov, musí zaistiť rovnocennosť.
- 41 Článok 13 smernice 2006/126 nazvaný „Rovnocennosť vzorov vodičských preukazov iných ako vodičské preukazy vzoru Spoločenstva“ tak má upraviť len otázku rovnocennosti medzi oprávneniami nadobudnutými pred realizáciou tejto smernice a rôznymi kategóriami vodičských preukazov, ktoré sú definované v smernici.
- 42 Túto analýzu potvrdzujú aj prípravné práce na smernici 2006/126, z ktorých vyplýva, ako to uviedol generálny advokát v bode 37 svojich návrhov, že článok 13 ods. 2 tejto smernice bol doplnený na základe podnetu Európskeho parlamentu, ktorý odôvodnil toto doplnenie upresnením, že výmena starých vodičských preukazov nesmie v nijakom prípade spôsobiť stratu alebo obmedzenie získaných oprávnení, pokiaľ ide o povolenie viesť rôzne kategórie vozidiel.

Odpoveď Súdneho dvora

- 43 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry stanovuje článok 1 ods. 2 smernice 91/439 vzájomné uznávanie vodičských preukazov vydaných členskými štátmi bez akýchkoľvek formalít. Toto ustanovenie ukladá členským štátom jasnú a presnú povinnosť, ktorá neponecháva nijakú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o prijímanie opatrení na zabezpečenie súladu s touto povinnosťou (pozri najmä rozsudky z 19. februára 2009, Schwarz, C-321/07, Zb. s. I-1113, bod 75; z 19. mája 2011, Grasser, C-184/10, Zb. s. I-4057, bod 19, a Akyüz, už citovaný, bod 40).
- 44 Ako Súdny dvor rozhodol v bode 40 už citovaného rozsudku Akyüz, tak je to aj v prípade článku 2 ods. 1 smernice 2009/126, ktorej znenie je totožné so znením článku 1 ods. 2 smernice 91/439.
- 45 Navyše Súdny dvor opakovane zastával názor, že členskému štátu vydávajúcemu vodičský preukaz prináleží overiť, či sú splnené minimálne požiadavky uložené právom Spoločenstva, najmä tie, ktoré sú upravené v článku 7 ods. 1 smernice 91/439 týkajúce sa bydliska a spôsobilosti viesť motorové vozidlo, a teda či je vydanie vodičského preukazu odôvodnené (pozri najmä rozsudky Schwarz, už citovaný, bod 76, a Grasser, už citovaný, bod 20).

- 46 Pokiaľ teda orgány členského štátu vydali vodičský preukaz v súlade s článkom 1 ods. 1 smernice 91/439, ostatné členské štáty nie sú oprávnené overovať dodržanie požiadaviek na jeho vydanie, ktoré sú uvedené v tejto smernici. Držba vodičského preukazu vydaného členským štátom musí byť totiž považovaná za dôkaz toho, že jeho držiteľ splnil ku dňu jeho vydania uvedené požiadavky (pozri najmä rozsudky, Schwarz, už citovaný, bod 77, a Grasser, už citovaný, bod 21).
- 47 Tieto odôvodnenia sú plne použiteľné na systém realizovaný smernicou 2006/126, v rámci ktorého bola znovu potvrdená zásada vzájomného uznávania vodičských preukazov vydaných v členských štátoch v znení, ktoré je zhodné so znením v smernici 91/439, tak ako to vyplýva z bodu 44 tohto rozsudku.
- 48 Pokiaľ ide o smernicu 91/439, Súdny dvor zastáva názor, že jednak článok 1 ods. 2, článok 7 ods. 1 písm. b), ako aj článok 8 ods. 2 a 4 tejto smernice nebránia tomu, aby hostiteľský členský štát odmietol uznať na svojom štátnom území vodičský preukaz vydaný v inom členskom štáte, keď sa preukáže, avšak nie na základe informácií pochádzajúcich z hostiteľského členského štátu, ale na základe údajov uvedených v samotnom vodičskom preukaze alebo z iných nespochybniteľných informácií pochádzajúcich od členského štátu vydania, že pri vydaní tohto preukazu nebola dodržaná požiadavka obvyklého bydliska upravená v článku 7 ods. 1 písm. b) (pozri v tomto zmysle rozsudky Wiedemann a Funk, už citovaný, bod 72, a Grasser, už citovaný, bod 33). Rovnako treba uviesť, že Súdny dvor už rozhodol, že skutočnosť, že vlastníkovi tohto preukazu hostiteľský členský štát nestanovil žiadne opatrenie v zmysle článku 8 ods. 2 tejto smernice, nemá v tomto prípade žiadnu relevanciu (pozri rozsudok Grasser, už citovaný, bod 33).
- 49 Jednak Súdny dvor rozhodol, že článku 1 ods. 2 a článku 8 ods. 4 smernice 91/439 neodporuje, ak členský štát odmieta osobe, ktorej bol na jeho území odňatý vodičský preukaz a uložený zákaz žiadať o vydanie nového vodičského preukazu počas určitého obdobia, uznať nový vodičský preukaz vydaný iným členským štátom v priebehu tohto obdobia zákazu (pozri rozsudky Wiedemann a Funk, už citovaný, bod 65, ako aj Schwarz, už citovaný, bod 83, a uznesenie z 3. júla 2008, Möglinger, C-225/07, bod 38).
- 50 Súdny dvor pritom v tejto súvislosti zastáva názor, že členský štát sa naopak nemôže odvolávať na uvedený článok 8 ods. 4, aby mohol odmietať uznať na neobmedzený čas osobe, ktorej bol na jeho území odňatý alebo zrušený vodičský preukaz vydaný týmto členským štátom, platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu, ktorý by jej mohol byť neskôr, t. j. po období zákazu, vydaný iným členským štátom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. apríla 2004, Kapper, C-476/01, Zb. s. I-5205, bod 76; Wiedemann a Funk, už citovaný, bod 63, ako aj Schwarz, už citovaný, bod 85, a uznesenie zo 6. apríla 2006, Halbritter, C-227/05, bod 28).
- 51 Ak bol určitej osobe v členskom štáte odňatý jej vodičský preukaz, článok 8 ods. 4 smernice 91/439 tak v zásade neumožňuje uvedenému členskému štátu odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu vydaného neskôr iným členským štátom tej istej osobe mimo obdobia zákazu žiadať o vydanie nového vodičského preukazu (pozri v tomto zmysle rozsudky Kapper, už citovaný, bod 76; Wiedemann a Funk, už citovaný, bod 64, ako aj Schwarz, už citovaný, bod 86, a uznesenia Halbritter, už citované, bod 27, a Möglinger, už citované, bod 44).
- 52 V súvislosti s existujúcim rozdielnym znením medzi článkom 8 ods. 4 smernice 91/439 a ustanovením smernice 2006/126, ktoré mu zodpovedá, t. j. článkom 11 ods. 4 tejto smernice, treba určiť, či majú byť od teraz tieto dve ustanovenia vykladané odlišne tak, že podmienky vyplývajúce z judikatúry Súdneho dvora, na ktoré sa na uplatnenie článku 8 ods. 4 smernice 91/439 odvoláva v bodoch 48 až 51 tohto rozsudku, nebudú použiteľné na situáciu, ako je situácia W. Hofmanna, ktorá je upravená smernicou 2006/126.
- 53 Hoci článok 8 ods. 4 prvý pododsek smernice 91/439 uvádza, že členský štát môže odmietnuť uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej vodičské oprávnenie bolo na jeho území obmedzené, prerušené, odobraté alebo zrušené, článok 11 ods. 4 druhý

pododsek smernice 2006/126 stanovuje, že „členský štát odmietne uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej vodičský preukaz je obmedzený, pozastavený alebo odobratý na území tohoto štátu“. Znenie druhého uvedeného ustanovenia tak členským štátom od teraz nariaďuje odmietnuť uznať takýto vodičský preukaz, zatiaľ čo článok 8 ods. 4 smernice 91/439 im v tejto súvislosti ponechával voľnú úvahu.

- 54 V súvislosti s týmto bodom W. Hofmann zastáva názor, že zo zhody použitých pojmov možno ľahko vyvodiť, že článok 11 ods. 4 smernice 2006/126 obsahuje rovnaké výnimky zo zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov, ako sú výnimky uvedené v článku 8 ods. 4 smernice 91/439, tak ako ich vykladá Súdny dvor. Keďže znenie zásady o vzájomnom uznávaní vodičských preukazov, ktoré je uvedené v článku 1 ods. 2 smernice 91/439 a v článku 2 ods. 1 smernice 2006/126, ostalo nezmenené, neexistuje žiadna prekážka, ktorá by bránila judikatúre týkajúcej sa tejto zásady vyvíjať. Na podmienky uplatnenia článku 11 ods. 4 smernice 2006/126 nemá vplyv skutočnosť, že došlo k obmedzeniu voľnej úvahy členských štátov v otázke odmietnutia uznania vodičských preukazov vydaných iným členským štátom.
- 55 Komisia zastáva rovnaký názor, podľa ktorého hoci nové ustanovenia už neponechávajú členským štátom v otázke odmietnutia uznania vodičských preukazov voľnosť, ale im ho v prípade splnenia podmienok nariaďujú, podmienky odmietnutia uznania vodičského preukazu podľa starých alebo v súčasnosti platných ustanovení ostali nezmenené. Podľa tejto inštitúcie zo znenia článku 11 ods. 4 smernice 2006/126 nemožno vyvodiť neplatnosť príslušných rozsudkov Súdneho dvora, ktoré sa týkajú podmienok uvedených v smernici 91/439. Napriek tomu, že všetky prípravné práce na smernici 2006/126 zdôrazňovali novú povinnosť nevydať a neuznať vodičský preukaz, v žiadnom prípade nedošlo k zmene podmienok týkajúcich sa nevydania alebo neuznania vodičského preukazu.
- 56 Ak by tomu bolo inak, občan Únie by mohol získať vodičský preukaz len v členskom štáte, v ktorom mu bol predchádzajúci vodičský preukaz obmedzený, pozastavený alebo odobratý, a to bez časového ohraničenia tohto obmedzenia.
- 57 Freistaat Bayern naopak uvádza, že uvedené podmienky vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora vydané na základe smernice 91/439 a že táto judikatúra sa týka len vodičských preukazov vydaných pred 19. januárom 2009.
- 58 Navyše na rozdiel od článku 8 ods. 4 smernice 91/439 článok 11 ods. 4 prvý pododsek smernice 2006/126 nariaďuje členskému štátu, bez možnosti voľnej úvahy, zamietnuť dotknutej osobe vydanie nového vodičského preukazu v prípade, ak bola v inom členskom štáte predmetom opatrení o obmedzení, pozastavení alebo odobratí.
- 59 Freistaat Bayern z toho vyvodil, že judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa výkladu článku 8 ods. 4 smernice 91/439 sa nemôže aplikovať na článok 11 ods. 4 prvý a druhý pododsek smernice 2006/126. Podľa Freistaat Bayern v zmysle druhej uvedenej smernice, ak členský štát odmietne uznať vodičský preukaz vydaný dotknutej osobe iným členským štátom, keď táto osoba bola na jeho území predmetom opatrení o obmedzení, pozastavení alebo odobratí, daný štát odmieta uznať akt v rozpore s právom Únie. V súlade s článkom 11 ods. 4 prvým pododsekom smernice 2006/126 tento iný členský štát totiž nemá povolené uskutočniť takého vydanie. Článok 11 ods. 4 tejto smernice tak predstavuje *lex specialis* vo vzťahu k článku 2 ods. 1 danej smernice a ukladá členským štátom povinnosť zamietnuť uznanie vodičských preukazov, ktoré neboli vydané v súlade s právom Únie.
- 60 Túto analýzu potvrdzujú aj prípravné práce na smernici 2006/126. Znenie článku 11 ods. 4 prvého a druhého pododseku vyplýva z pozmeňovacieho návrhu Výboru Európskeho parlamentu pre dopravu a cestovný ruch, ktorého jasným cieľom bolo reagovať na už citovaný rozsudok Kapper a riešiť vzniknutý problém na základe právneho ustanovenia.

- 61 Nemecká vláda zdôrazňuje, že podľa svojho znenia článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 neupravuje ani prípadné porušenie podmienky obvyklého bydliska na území členského štátu vydávajúceho vodičský preukaz, ani uplynutie obdobia, počas ktorého je zakázané nadobudnúť nový vodičský preukaz. Hoci je vo francúzskej („à une personne dont le permis de conduire *fait* l’objet, sur son territoire, d’une restriction, d’une suspension ou d’un retrait“) a v anglickej jazykovej verzii („to a person whose driving licence *is* restricted, suspended or withdrawn in the former State’s territory“) tohto ustanovenia použitý prítomný čas, jeho znenie jasne umožňuje, aby sa uplatnilo na osobu, ktorej bol vodičský preukaz v zmysle nemeckého práva odobratý a pri ktorej uplynie obdobie dočasného zákazu nadobudnutia nového vodičského preukazu. V prípade, že danej osobe ešte nebol vrátený nemecký vodičský preukaz, predstavuje táto osoba naďalej „predmet odobratia“.
- 62 Podľa nemeckej vlády prijatie dodatočných podmienok na uplatnenie, ktoré nie sú vyslovene uvedené v článku 11 ods. 4 druhom pododseku smernice 2006/126, nemožno opodstatniť „reštriktívnym výkladom“ tohto ustanovenia. V danom prípade nemôže byť ustanovenie predmetom takéhoto výkladu z jediného dôvodu, a to, že predstavuje výnimku zo zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov podľa článku 2 ods. 1 uvedenej smernice.
- 63 Nemecká vláda dodáva, že povinnosť, ktorá je uložená členským štátom, odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu v prípadoch uvedených v článku 11 ods. 4 druhom pododseku smernice 2006/126, pomáha zaisťovať bezpečnosť cestnej premávky a následne chráni právo na život, právo na nedotknuteľnosť osoby a vlastnícke právo upravené v článkoch 2, 3 a 17 Charty základných práv Európskej únie, ktoré majú rovnakú právnu silu ako základné slobody, ktorých súčasťou je aj zásada vzájomného uznávania uvedená v článku 2 ods. 1 smernice 2006/126.
- 64 Uvedená vláda sa rovnako domnieva, že vývoj článku 11 ods. 4 druhého pododseku tejto smernice poukazuje na skutočnosť, že prianím jeho autorov bolo uprednostniť zintenzívnenie boja proti „turistike za vodičskými preukazmi“, ako aj posilniť bezpečnosť cestnej premávky v porovnaní so zásadou vzájomného uznávania vodičských preukazov, ktorá vyplýva zo slobody pohybu a ktorá až dodnes prevládala v judikatúre Súdneho dvora. Naopak, nikde sa nenachádza predpokladaná vôľa inštitúcií, ktoré sa zúčastnili na prijatí danej smernice, dať uplatnenie článku 11 ods. 4 druhého pododseku do závislosti na porušení podmienky obvyklého bydliska na území členského štátu vydávajúceho vodičský preukaz alebo na neuplynutí obdobia, počas ktorého je zakázané nadobudnúť nový vodičský preukaz.
- 65 V tejto súvislosti však treba konštatovať, že existujúci rozdiel v znení článku 8 ods. 4 smernice 91/439 a článku 11 ods. 4 smernice 2006/126 nemôže spochybniť podmienky vyplývajúce z judikatúry Súdneho dvora, v ktorých uznanie vodičského preukazu v zmysle ustanovení smernice 91/439 môže byť odmietnuté a v zmysle ustanovení smernice 2006/126 musí byť odmietnuté.
- 66 Znenie článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126 nebolo v porovnaní so znením článku 8 ods. 4 prvým pododsekom smernice 91/439 podstatne zmenené, okrem premeny ustanovenia, ktoré predtým predstavovalo len jednoduchú možnosť neuznania, na povinnosť a stanovenia jasného rozdielu medzi jednak obmedzením, pozastavením alebo odobratím a jednak zrušením.
- 67 Hoci je pravda, že určité jazykové verzie článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126 a predovšetkým jeho nemecká verzia („einer Person..., deren Führerschein... eingeschränkt, ausgesetzt oder entzogen *worden ist*“) sú formulované spôsobom, ktorý vylučuje iba opatrenia uvedené v tomto ustanovení, ktoré už vyčerpali svoje právne účinky, napriek tomu veľké množstvo iných jazykových verzií článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126, ako napríklad francúzska a anglická verzia („à une personne dont le permis de conduire *fait* l’objet, sur son territoire, d’une restriction, d’une suspension ou d’un retrait“ a „to a person whose driving licence *is* restricted, suspended or withdrawn in the former State’s territory“), vyjadruje myšlienku, podľa ktorej uvedené opatrenia musia

prebiehať počas vydania vodičského preukazu dotknutej osobe, ktorej vodičský preukaz bol na území členského štátu predmetom jedného z týchto opatrení, v dôsledku ktorého má štát povinnosť odmietnuť uznanie vodičského preukazu.

- 68 Podľa ustálenej judikatúry však na jednej strane nemožno formuláciu použitú v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie chápať ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia alebo ju v tejto súvislosti považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami (pozri najmä rozsudky z 3. apríla 2008, Endendijk, C-187/07, Zb. s. I-2115, point 23; z 9. októbra 2008, Sabatauskas a i., C-239/07, Zb. s. I-7523, bod 38, a z 5. mája 2011, Kurt und Thomas Etling a i., C-230/09 a C-231/09, Zb. s. I-3097, bod 60). Na druhej strane sa ten istý text predpisov Európskej únie v rozličných jazykových verziách má vykladať jednotne, a teda v prípade rozdielov medzi týmito jazykovými verziami sa dotknuté ustanovenie má vykladať v kontexte všeobecného systému a účelu právnej úpravy, ktorej je súčasťou (pozri v tomto zmysle rozsudky Endendijk, už citovaný, bod 24; z 29. apríla 2010, M a i., C-340/08, Zb. s. I-3913, bod 44, a Kurt und Thomas Etling a i., už citovaný, bod 60).
- 69 V každom prípade však treba konštatovať, že nemecká verzia článku 8 ods. 4 prvého pododseku smernice 91/439 používa minulý čas („einer Person..., auf die... eine der in Absatz 2 genannten Maßnahmen angewendet wurde“) bez toho, aby táto skutočnosť zabránila Súdnemu dvoru zastávať názor, že členský štát nemôže uvádzať toto ustanovenie ako dôvod odmietnutia uznať na neobmedzený čas osobe, ktorej bol na jej území odňatý vodičský preukaz, platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu, ktorý by jej mohol byť neskôr vydaný iným členským štátom.
- 70 Z prípravných prác na smernici 2006/126 vyplýva, že prianím normotvorcu Únie bolo posilniť boj proti „turistike za vodičskými preukazmi“ tým, že zmenil možnosť neuznať vodičský preukaz vydaný v inom členskom štáte na povinnosť, aby bolo zabezpečené vzájomné uznávanie opatrení vo forme obmedzenia, pozastavenia alebo odobratia vodičského preukazu, a naopak z prípravných prác nevyplýva, že podmienky, v rámci ktorých je členský štát oprávnený, alebo pokiaľ ide o túto smernicu, povinný neuznať vodičský preukaz vydaný iným členským štátom, tak ako vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, boli spochybnené.
- 71 Navyše Súdny dvor opakovane pripomenul, že možnosť uvedená v článku 8 ods. 4 smernice 91/439 predstavuje výnimku zo všeobecnej zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov a na základe tejto skutočnosti je vykladaná reštriktívne (pozri najmä rozsudky z 20. novembra 2008, Weber, C-1/07, Zb. s. I-8571, bod 29; Schwarz, bod 84, a uznesenie z 2. decembra 2010, Scheffler, C-334/09, Zb. s. I-12379, bod 63). Toto konštatovanie ostáva v platnosti, aj pokiaľ ide o povinnosť od teraz uvedenú v článku 11 ods. 4 druhom pododseku smernice 2006/126. Táto povinnosť totiž tiež predstavuje výnimku zo všeobecnej zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov, ktorá bola znovu potvrdená v článku 2 ods. 1 uvedenej smernice.
- 72 Je dôležité dodať, že prvý a druhý pododsek článku 11 ods. 4 smernice 2006/126 rozlišuje predpoklady vydania a uznania vodičského preukazu osobe, ktorej vodičský preukaz bol obmedzený, pozastavený alebo odobratý v inom členskom štáte. Okrem tohto odlišenia je znenie prvého a druhého pododseku podobné. Keďže článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sa má vykladať v tom zmysle, že ustanovenie obsahuje povinnosť členského štátu neuznať každý vodičský preukaz vydaný iným členským štátom osobe, ktorej vodičský preukaz bol obmedzený, pozastavený alebo odobratý v prvom členskom štáte, musí sa článok 11 ods. 4 prvý pododsek tejto smernice, ktorý obsahuje povinnosť nevydať vodičský preukaz takejto osobe, vykladať podobne.
- 73 Z prípravných prác na smernici 2006/126 v tejto súvislosti vyplýva, že snahou normotvorcu Únie bolo posilniť zásadu jediného vodičského preukazu a zabrániť možnosti, aby osoba, ktorej vodičský preukaz bol obmedzený, pozastavený alebo odobratý v jednom členskom štáte, požiadala o vydanie vodičského

preukazu v inom členskom štáte alebo si ho nechala uznať [pozri v tomto zmysle návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady (ES) o vodičských preukazoch (prepracované znenie) z 21. októbra 2003, KOM(2003) 621 v konečnom znení, predložený Komisiou, s. 6].

- 74 Z toho však nevyplýva, že osoba, ktorej vodičský preukaz bol obmedzený, pozastavený alebo odobratý v jednom členskom štáte, už nikdy nemôže získať nový vodičský preukaz v inom členskom štáte, napriek uplynutiu obdobia dočasného zákazu nadobudnutia nového vodičského preukazu, ktorá bola v takom prípade pripojená k opatreniu prvého členského štátu.
- 75 Výklad článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126, ktorý zastáva Freistaat Bayern a nemecká vláda, však ukladá v zmysle článku 11 ods. 4 prvého pododseku smernice 2006/126 bez časového obmedzenia trvalý zákaz vydania nového vodičského preukazu členským štátom osobe, ktorej vodičský preukaz bol v minulosti obmedzený, pozastavený alebo odobratý v inom členskom štáte.
- 76 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 7 ods. 1 písm. a) smernice 91/439 a článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 2006/126 môže byť vodičský preukaz vydaný iba členským štátom, na ktorého území má žiadateľ obvyklé bydlisko. Osoba, ktorej vodičský preukaz bol odobratý v jednom členskom štáte a ktorej obvyklé bydlisko bolo následne premiestnené do druhého členského štátu, má jedinú možnosť ako nadobudnúť nový vodičský preukaz v súlade so smernicami 91/439 a 2006/126, a to obrátiť sa na príslušné orgány v členskom štáte v mieste nového obvyklého pobytu.
- 77 Vykladať článok 11 ods. 4 smernice 2006/126 v tom zmysle, že takáto osoba už nemôže získať vodičský preukaz v členskom štáte nového miesta obvyklého pobytu aj napriek uplynutiu prípadného zákazu žiadať o vydanie nového vodičského preukazu, by znamenalo vytvárať prekážku práva voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov, ktoré je občanom Únie priznané článkom 21 ods. 1 ZFEÚ a ktorému smernica 2006/126 uľahčuje uplatnenie.
- 78 Navyše, ako už Súdny dvor rozhodol aj v prípade smernice 91/439, pripustiť, že členský štát je oprávnený opierať sa o svoje vnútroštátne ustanovenia, aby natrvalo zabránil uznaniu platnosti preukazu vydaného iným členským štátom, by bolo dokonca popretím zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov, ktorá predstavuje podstatu systému, ktorý bol realizovaný smernicou 2006/126 (pozri v tomto zmysle rozsudok Kapper, už citovaný, bod 77, ako aj uznesenie, Halbritter, už citované, bod 28).
- 79 Treba však zdôrazniť, že na pojednávaní Freistaat Bayern a nemecká vláda v podstate tvrdili, že na to, aby mohla osoba, ktorej vodičský preukaz bol odobratý v jednom členskom štáte, získať nový vodičský preukaz v inom členskom štáte v súlade so smernicou 2006/126 a aby si tento nový vodičský preukaz mohla nechať uznať druhými členskými štátmi, je nevyhnutné, aby členský štát, ktorý vydáva nový vodičský preukaz, spolupracoval s členským štátom, ktorý odobral predchádzajúci vodičský preukaz. Podľa nemeckej vlády členský štát, ktorý vydáva vodičský preukaz, musí byť druhým členským štátom informovaný o dôvodoch odobratia a musí preveriť, či tieto dôvody zanikli.
- 80 Túto argumentáciu však nemožno prijať.
- 81 Je pravda, že povinnosť teraz uvedená v článku 11 ods. 4 prvom pododseku smernice 2006/126 zahŕňa spoluprácu medzi členskými štátmi z dôvodu preverení, či na jednej strane žiadateľ o vodičský preukaz už nie je držiteľom vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte v prípade, ako to uvádza článok 7 ods. 5 písm. c) tejto smernice, ak existuje dôvodné podozrenie, a či na druhej strane uvedenému žiadateľovi nebol v prípade odobratia jeho vodičského preukazu uložený zákaz žiadať o vydanie nového vodičského preukazu. Článok 15 uvedenej smernice navyše potvrdzuje nevyhnutnosť vzájomnej spolupráce a výmeny informácií medzi členskými štátmi.

- 82 Uložiť však ako podmienku vydania vodičského preukazu členským štátom, v ktorom má žiadateľ obvyklé bydlisko, absolútnu povinnosť pre príslušné orgány konzultovať a dôsledne zistiť, či zanikli dôvody, ktoré viedli k odobratiu vodičského preukazu, by si vyžadovalo vytvorenie zložitého systému, ktorý by umožňoval určiť, či vodičský preukaz žiadateľa nebol, hoci aj pred dlhším časom, v niektorom členskom štáte odobratý. V každom prípade v smernici 2006/126 nie je takýto systém vyslovene uvedený. Napriek tomu, že sieť vodičských preukazov Európskej únie slúži na zjednodušenie realizácie tohto systému, nie je ešte prevádzkyschopná a nemôže v tomto prípade predstavovať jediný užitočný nástroj týkajúci sa prípadných opatrení o odňatí, ktoré mohli byť prijaté členskými štátmi v minulosti.
- 83 Navyše osobe, ktorá podala žiadosť o vydanie vodičského preukazu v členskom štáte, mohol byť v minulosti z rôznych dôvodov v inom členskom štáte odobratý vodičský preukaz, a to najmä z predmetných dôvodov vo veci samej, ale aj pre iné, hoci malé, porušenia pravidiel cestnej premávky. Preverenie zániku určitých dôvodov odobratia vodičského preukazu môže byť ťažko realizovateľné, navyše smernica 2006/126 neposkytuje v tejto súvislosti žiadne inštrukcie.
- 84 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor v prípade smernice 91/439 rozhodol, že hostiteľský členský štát, ktorý stanovuje na vydanie vodičského preukazu prísnejšie vnútroštátne požiadavky, a to najmä po odňatí skôr vydaného vodičského preukazu, nemôže odmietnuť uznať vodičský preukaz, ktorý bol neskôr vydaný iným členským štátom, len z toho dôvodu, že držiteľ tohto nového preukazu ho nadobudol podľa právnej úpravy, ktorá nestanovuje rovnaké požiadavky ako právna úprava hostiteľského členského štátu (pozri rozsudok Wiedemann a Funk, už citovaný, bod 54). Tento výklad je tak isto platný, aj pokiaľ ide o smernicu 2006/126, ktorá rovnako ako smernica 91/439 nariaďuje len minimálnu harmonizáciu vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa podmienok, na základe ktorých sa môže vydať vodičský preukaz (pozri v tomto zmysle rozsudok Akyüz, už citovaný, bod 53) a ktorej základom ostáva, ako je to uvedené v bode 78 tohto rozsudku, zásada vzájomného uznávania vodičských preukazov vydaných členskými štátmi.
- 85 Navyše záver, podľa ktorého podmienky na uplatnenie článku 8 ods. 4 prvého pododseku smernice 91/439, ktoré vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora a sú uvedené v bodoch 48 až 51 tohto rozsudku, ostávajú uplatniteľné aj v prípade článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126, je potvrdený osobitným režimom v súlade s článkom 11 ods. 4 tretím pododsekom smernice 2006/126, ktorý je vyhradený pre zrušenie vodičského preukazu.
- 86 Toto posledné ustanovenie totiž podľa článku 8 ods. 4 druhého pododseku smernice 91/439 uvádza, že členský štát môže odmietnuť vydať vodičský preukaz žiadateľovi, ktorého vodičský preukaz je zrušený v inom členskom štáte. Členský štát tak nie je povinný vykonať takého zamietnutie.
- 87 Žiadne ustanovenie smernice 2006/126 ani prípravných prác na nej však neuvádza, ako to na pojednávaní tvrdili Freistaat Bayern, nemecká vláda a Komisia, že zrušenie vodičského preukazu sa týka iba formálnych prvkov vydania vodičského preukazu. Naopak, nemožno vylúčiť, že v niektorých členských štátoch môže zrušenie vodičského preukazu predstavovať prísnejšie opatrenie týkajúce sa spôsobilosti viesť motorové vozidlo ako odobratie alebo pozastavenie vodičského preukazu a môže predstavovať predovšetkým potrestanie v prípade vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, tak ako je to vo veci samej.
- 88 Bolo by paradoxné vykladať článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 v tom zmysle, že v prípade obmedzenia, pozastavenia alebo odobratia vodičského preukazu členským štátom jeho držiteľ už nebude môcť v zmysle článku 11 ods. 4 prvého pododseku získať vodičský preukaz v inom členskom štáte, hoci táto možnosť stále existuje v prípade zrušenia vodičského preukazu.

- 89 V prejednávacom prípade z vyššie uvedeného vyplýva, že nemecké orgány nemali právo odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu, ktorý bol vydaný, ako to vyplýva z bodov 19 a 20 tohto rozsudku, W. Hofmannovi českými orgánmi 19. januára 2009 po uplynutí obdobia, počas ktorého mu bolo zakázané požiadať o vydanie nového vodičského preukazu a ktoré bolo uvedené v opatrení o odobratí preukazu vyhlásenom v Nemecku voči nemu.
- 90 Vnútroštátnemu súdu však prislúcha overiť na základe informácií uvedených v bode 48 tohto rozsudku a berúc do úvahy všetky okolnosti sporu, o ktorom rozhoduje (pozri v tomto zmysle rozsudok Akyüz, už citovaný, bod 75), či W. Hofmann mal v čase, keď získal vodičský preukaz, obvyklé bydlisko v Českej republike. Ak by tomu tak nebolo, nemecké úrady majú právo odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu. V tejto súvislosti z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že je založené na predpoklade, podľa ktorého podmienka obvyklého bydliska na území členského štátu, ktorý vydal vodičský preukaz, bola splnená.
- 91 Vzhľadom na vyššie uvedené treba v tejto súvislosti na položenú otázku odpovedať, že článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát mimo obdobia zákazu vydania nového vodičského preukazu držiteľovi vodičského preukazu, ktorý vydal iný členský štát a pri ktorom bola splnená podmienka bydliska na území iného štátu, odmietol uznať platnosť vodičského preukazu, ak bol uvedenému držiteľovi na území prvého členského štátu odobratý predchádzajúci vodičský preukaz.

O trovách

- 92 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (prepracované znenie) sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát mimo obdobia zákazu vydania nového vodičského preukazu držiteľovi vodičského preukazu, ktorý vydal iný členský štát a pri ktorom bola splnená podmienka bydliska na území iného štátu, odmietol uznať platnosť vodičského preukazu, ak bol uvedenému držiteľovi na území prvého členského štátu odobratý predchádzajúci vodičský preukaz.

Podpisy